

ЯНУАРИ - Алек	УЧИТЕЛ - Давид
ФЕВРУАРИ - Пейко	ПРИНЦЕСА 1 – Никол Г.
МАРТ - Цецко	ПРИНЦЕСА 2 - Деси
АПРИЛ - Иво	ПРИНЦЕСА 3. – Валя П.
АВГУСТ - Давид	ПРИНЦЕСА 4 – Валя Я.
НОЕМВРИ - Тервел	ДЪЩ. НА МАЩЕХА - Стефани
ДЕКЕМВРИ - Виктор	ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ – Никол М.
АВТОР - Йоана	Придворна - Цецка

ДВАНАДЕСЕТТЕ МЕСЕЦА

Сцена 1

/автор, Декември, Януари/

АВТОР / Йоана/: Вярвате ли в приказки? Вярвате, нали? А вярвате ли в Коледните приказки? В тях се разказва за какви ли не чудеса, които се случват в гората през тази дивна нощ.

Като вълшебна книга гората разтваря своите снежни страници. Трябва само да издебнеш и да надникнеш.

ДЕКЕМВРИ/ Виктор/: Братко януари, време е, приеми стопанството. Мисля, че всичко е вред. Сняг има доста на брежите до пояс, на боровете до коляно.

ЯНУАРИ/ Алек/: Благодаря, братко. А ледът на реките и езерата здрав ли е?

ДЕКЕМВРИ/ Виктор/: : Здрав е, здрав е държи се.

ЯНУАР/ Алек/И: А горският народ как е?

ДЕКЕМВРИ/ Виктор/: : Както трябва да бъде. На когото му е време да спи - спи. А който не спи скача по снега и скита.

ЯНУАРИ/ Алек/: Тобава братко, време е да се приготвяме за нашия празник. Да обновим снега в гората, да посребрим клоните. Я размахай ръкава си. Тук ти си още господар.

ДЕКЕМВРИ/ Виктор/: : А, още е рано. Виждам шейнички на поляната. Хора шетат в гората. Ако затрупам пътеките със сняг как ще се приберат?

ЯНУАРИ/ Алек/: Ти започни бавно. Да задуха вятър. Да се извие буря и гостите сами ще усетят, че е време да се прибират.

ДЕКЕМВРИ/ Виктор/: : Снежна буря, духай пак и покрий полека с килим от пухкав сняг всякоя пътека!

В ДВОРЕЦА

Сцена 2 /Принцесите 1,2,3,4, Учителят, Придворната/

АВТОР/ Йоана/: А в двореца било светло. Ярко горели безброй свещи. Принцесите провеждат поредния си урок с придворния учител.

Никол Г: Страшно мразя да пиша! Пръстите ми се намазаха с мастило.

УЧИТЕЛ: Неприятно занимание, но все пак ще ви помоля да напишете със собствената си ръка още 4 реда.

Никол Г.: Съгласна съм, диктувайте.

УЧИТЕЛ: Зеленай тревичка. Слънцето блести, малка лястовичка

Никол Г: О, о ще пиша само зеленай тревичка /повтаря на срички/. Готово.

ПРИДВОРНА/ Цецка/: Добро утро, Ваше Величество. Позволявам си най-почтително да ви помоля да подпишете.

Никол Г.: Е, пак ли да пишем. И какво трябва да пишем?

ПРИДВОРЕН : Само Вашата височайша резолюция върху тая молба за помилване.

Никол Г.: И какво трябва да напиша?

ПРИДВОРНА/ Цецка/: :Едно от двете Ваше Величество: затвор или да се помилва.

Никол Г.: По-добре да напиша затвор, по-късо е. За - твор.

УЧИТЕЛ: Ах, Ваше Величество, какво написахте!

Никол Г.: Пак ли открихте някаква грешка? Затвор с Ъ ли се пише или как?

УЧИТЕЛ: Не, Вие написахте правилно тази дума, но все пак направихте груба грешка. Осъдихте един човек на тъмничен затвор без да се замислите.

Никол Г: Ах, и таз добра, не можем да пишем и да мислим едновременно.

УЧИТЕЛ: И не бива. Първо трябва да помислите, а после да пишете.

Валя П.: Ако слушахме Вас трябваше само да мислим, да мислим и да мислим.

Деси: Какво ще правим сега, че ми дотегнахте вече с тези уроци?

УЧИТЕЛ: Ще се осмеля да попитам, Ваше Величество, колко прави 6 по 6.

Валя П.: Това никога не ме е интересувало, а Вас?

УЧИТЕЛ: Мене ме интересува, Ваше Величество.

Валя П.: Чудно, а сега сбогом. Нашият урок свърши.

УЧИТЕЛ: Както заповядайте, Ваше Величество.

Валя Я: И право да ви кажа, по-добре е да си принцеса, отколкото обикновена ученичка.

Валя П.: Кажете какво щяхте да направите, ако тя откажеше да ви отговори колко е 6 по 6?

УЧИТЕЛ: О, аз не смея, Ваше Величество.

Никол Г: Кажете, кажете, аз разрешавам.

УЧИТЕЛ: Щях да я изправа в ъгъла.

Валя Я: И в кой ъгъл? В тоя или в оня?

УЧИТЕЛ: Все едно, Ваше Величество.

Валя П.: Аз бих предпочела тоя. Той е някак по-приятен. Ами, ако тя и след това не иска да ви каже колко е б по б?

УЧИТЕЛ: Тогава, моля да ме извините, Ваше Величество, щях да я оставя без обяд.

Никол Г: Без обяд ли? Ами, ако тя е поканила на обяд гости - пратеници на някоя чужда държава да речем или някои чуждестранни туристи?

УЧИТЕЛ: Аз не говоря за принцеси, Ваше Величество, а за обикновени ученички.

Деси: Горката обикновена ученичка. Виждам, че вие сте много жесток учител.

Никол Г: А знаете ли, аз мога да Ви осъдя още днес, ако искам. Да, да, мога. Защо да не мога?

УЧИТЕЛ: А с какво ви разгневих, Ваше Величество?

Никол Г.: Как да ви кажа? Вие сте много своенравен. Напиша ли нещо, казвате: „Не е вярно“. Отговоря ли нещо, казвате: „Не е така“. Аз не обичам да ми противоречат.

УЧИТЕЛ: Ваше Величество, кълна се в живота си, че това няма да се повтори повече.

Валя П.: Кълнете се в живота си. Добре, тогава да продължим урока си.

УЧИТЕЛ: Колко прави бпо б, Ваше Величество?

Валя П.: 11.

УЧИТЕЛ: Съвършено вярно, Ваше Величество. А колко прави?

Никол Г.: Еееее, колко та колко, много сте любопитен. Кажете сега нещо интересно, нещо забавно.

УЧИТЕЛ: Годината, Ваше Величество, има 12 месеца.

Никол Г: Така ли ?

УЧИТЕЛ: Точно така, Ваше Величество. Месеците са: януари декември.

Валя Я : Толкова много ли? И Вие знаете имената на всичките? Каква необикновена памет!

УЧИТЕЛ: Благодаря Ви, Ваше Величество. Месеците се редят един след друг. Никога не се е случвало февруари да настъпи преди януари или пък септември преди август.

Деси: А, ами ако аз поискам сега да настъпи април?

УЧИТЕЛ: Това е невъзможно, Ваше Величество.

Деси: Пак ли започвате?

УЧИТЕЛ: Не аз възразявам, Ваше Величество, а науката и природата.

Деси: Ха-ха. И таз добра. Ами ако аз издам такъв закон и сложа на него големия печат?

УЧИТЕЛ: Боя се, че и това няма да помогне. Но едва ли на Ваше Величество ще потрябват такива промени в календара. Нали всеки месец си има своята прелест. Декември, януари, февруари - пързаляне с кънки, елхи..., през март започват да се топят снеговете, а през април се подават изпод снега първите кокичета.

Деси: Искам да настъпи април, защото много обичам кокичета.

УЧИТЕЛ: Скоро, скоро ще дойде април, Ваше Величество, само след 3 месеца или след 90 дни.

Деси: 90 дни! Аз не искам да чакам и 3 дни. Утре искам на масата ни да има кокичета, много кокичета.

Валя П.: Седнете на моя чин и пишете: Заповядаме да ни се донесе в двореца утре пълна кошница с кокичета.

Никол Г: Оня, който изпълни Нашата височайша воля, ще бъде награден по царски. Чакайте, така, намислих какво. Той ще получи толкова злато, колкото събере неговата кошница.

Деси: И ще бъде поканен на Нашия царски прием. Написахте ли? Е, колко бавно пишете.

УЧИТЕЛ: Отдавна не съм писал под диктовка, Ваше Величество.

Никол Г: Дайте ми сега перото да сложа Височайшето си име. Така, и се погрижете всички в града да чуят Нашата заповед.

В къщата на мащехата

Сцена 3

/Автор, Дъщеря на мащехата, Заварената дъщеря/

АВТОР/ Йоана/ : И плъзнали из градове и села глашатаи да възвестят царския указ. Развълнували се хората. Зачудили се какво да сторят, та кокичетата по дворовете им да поникнат и цъфнат по-бързо.

В едно малко селце живеела зла и алчна жена с дъщеря си и завареницата си. Тя обичала дъщеря си, а заварената дъщеря с нищо не можела да и угоди.

Дъщерята по цял ден се търкаляла в кревата и ядяла курабийки, а завареницата от сутрин до вечер не можела да подвие крак: ту вода да налее, ту съчки да донесе от гората, ту прането да изплакни на реката, ту да оплеви градината. Тя познавала и зимния студ, и летния пек, и пролетния вятър, и есенния дъжд.

Мащехата дочула Царската заповед и решила в никакъв случай да не изпускат възможността да стане богата и да се докосне до царския блясък.

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: А-аа, ето те! Къде се бавиш толкова време? Откога те е пратила мама?

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: О, сестричке, такава виелица, че не се вижда нито земята, нито небето. Едва намерих къщата ни.

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Ще трябва пак да излизаш.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Къде ще ходя? Далече ли?

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: В гората.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: В гората ли? Защо? Аз донесох много съчки.

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Не за съчки, а за кокичета.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: /смее се/ Тази виелица е само за кокичета. Пък аз не се досетих веднага, че се шегувам. Уплаших се.

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Не се шегувам. Не знаеш ли за царската заповед?

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Не.

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Принцесите ще дадат цяла кошница жълтици за този, който им донесе кокичета.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Какви кокичета посред зима?

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Не разсъждавай много, а вземай кошницата и върви!

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Не може през зимата да има цветя в гората, а и как ще ги видя в тъмното?

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Навеждай се повече и се вглеждай добре.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Няма да отида.

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Как така няма да отидеш?

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Нямате ли милост към мен? Няма да се върна в гората.

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Ей, ти да не искаш аз да отида вместо тебе? Както казва мама: „Шала на главата, кошницата в ръката и потегляй!“. Мисли му, ако научим, че си се скрила някъде у съседите. Вкъщи няма да те пуснем, ако ще и да замръзнеш по пътя. Върви и да не се връщаш без кокичета!

В ГОРАТА

Сцена 4

/Заварената дъщеря, Автор, Април, Декември, Март, Януари, Март, Февруари, Август, Ноември,

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Сама съм в гората. И животните са се изпокрили в дупките си. Много ме е страх. Помощ
..... /Скрива се/.

АВТОР/ Йоана/: А вдън гората край буен огън седали 12-те месеца. Весело пламтели пламъците. Издигали се до сам върховете на столетните борове.

АПРИЛ /Иво//: Разпали се огън силен. Дай ни лято с плод обилен. Зимата да бъде лека, пролетта добра и мека.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Ах, нещо свети. Сякаш звездичка се е заплела в клоните. Да, да, огън! Добър вечер!

ДЕКЕМВРИ/ Виктор/: : Добър вечер, девойко! Какво търсиш тук?

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Ако не преча на вашия разговор, позволете ми да се постопя на огъня.

ДЕКЕМВРИ/ Виктор/: : Ела, посгрей се. Защо ти е тази кошница? Да не си дошла за шишарки за украса за Коледа?

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Дошла съм не по своя воля и не за шишарки. Изпрати ме моята мащеха да набера кокичета.

/Месеците се смеят/.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Мащехата ми заръча да не се връщам без кокичета.

АПРИЛ/Иво//: : Защо са и дотрябвали кокичета посред зима?

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Нашите принцеси обещали да дадат пълна кошница злато на този, който им занесе кокичета.

МАРТ /Цецко/: /: Рано е сега за кокичета. Трябва да чакаш месец април.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Зная, зная, но какво да правя? Благодаря ви за топлината и за добрите думи. Прощавайте, ако съм ви попречила.

АПРИЛ/Иво/: Чакай, девойко, не бързай! Братко, Януари, отстъпи ми за малко твоето място.

ЯНУАРИ/ Алек/: Да ти отстъпя, братко, но де се е чуло и видяло Новата година да започне с месец април? Април не може да дойде преди месец март.

МАРТ/Цецко/: : Аз няма да преча. Какво ще кажеш ти, братко Февруари?

ФЕВРУАРИ /Пейко/: Аз ще отстъпя, няма да преча. Нека бъде както вие искате.

Лоши студове млъкнете в заспалата гора.

На брежите не гризете посребрената кора.

Стига птиците са зъзнали в заснежените гнезда.

Стига хората са мръзнали в гората на снега. Твой ред е, братко Март!

МАРТ/Цецко/: : Повейте, топли ветрове! Засмяно слънцето да грейне! От всеки храст, клон и стряха крилати певци да запаят. Да чуем смеха на дечицата заруменели от игри, да се появят пчелиците над ароматните цветя. Е, сега е твой ред, братко Април.

АПРИЛ/Иво/: Поточета пенливи и ручеи бърбиви,

След зимен студ и мраз

Пак слънце грей над вас.

АВТОР/ Йоана/: : Изведнъж блеснало ярко слънце. Снегът започнал бързо да се топи. Потекли пролетни ручеи. Дърветата се покрили с нежни листенца. Тревата се раззеленила, а на полянките цъфнали кокичета.

АПРИЛ/Иво/: Бързай, братята ни ни подариха само един час.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Тичам, тичам /излиза/.

АВГУСТ /Давид/: Веднага я познах щом я видях.

ЯНУАРИ/ Алек/: Ние, зимните месеци, добре я познавам е. Срещаме я ту на езерото да сече лед и да гребе вода с кофи, ту в гората с вързоп дърва.

АВГУСТ /Давид/: Ние, летните месеци, също я познаваме. Още слънцето не изгряло, а тя вече е клекнала край лехите, плевы тревата. А в гората ни една вейка не чупи напразно.

НОЕМВРИ/Тервел/: : Аз неведнъж съм я поливал с дъжд. Мъчно ми беше за нея, но какво да правя, нали съм есенен месец.

ФЕВРУАРИ /Пейко/: Ох, и от мене, братко Ноември, много добро не е видяла. Познава тя месец февруари, но затова и месец февруари я познава. Добра, много добра девойка.

АПРИЛ/Иво/: Щом толкова ви харесва да и подарим нашето вълшебно пръстенче.

БРАТЯТА: Така да бъде. Съгласни сме.

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Никога не бях виждала толкова много кокичета. Благодаря ви за добрината. Ако не бяхте вие нямаше да видя нито слънчице, нито пролетни кокичета. Благодаря ти, месец април, винаги съм ти се радвала.

АПРИЛ/Иво/: : Вземи това вълшебно пръстенче и ако те сполети беда, хвърли го на земята, във водата или в снежна преспа и кажи: „Пръстенче, върви полека, все по пролетна пътека, към горещината лятна или към хладна есен златна. Посред зимата се скрий, там где огънят гори“. Тогава ние всички ще дойдем и като един ще ти помогнем. Запомни ли?

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Запомних. : Пръстенче, върви полека, все по пролетна пътека, към горещината лятна или към хладна есен златна. Посред зимата се скрий, там где огънят гори.

АПРИЛ/Иво/: А сега прощавай и пази много това пръстенче!

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Няма да го загубя. За нищо на света няма да се разделя с него.

В ДВОРЕЦА

Сцена 5

/Автор, Учител, Принцеси 1,2,3,4, Дъщеря на мащехата, Заварената дъщеря, Март, Декември, Април, ноември, Август/

Деси: Кога ще ни донесат кокичетата? Без кокичета прием няма да има!

Валя Я.: Да отложим с един ден поне, какво толкова! Всички в града знаят ли за нашата заповед?

УЧИТЕЛ: Знаят, Ваше Величество! Но да Ви напомня още веднъж с науката и с природата да не спорите. Няма кокичета посред зима!

ПРИДВОРНА/ Цецка/: По заповед на Тяхно Величество принцесите в двореца донесоха кокичета!

Валя П.: Кокичета!!! И кой ги е донесъл?

АВТОР/ Йоана/: : Разтворили се вратите и офицер от царската стража въвел дъщерята на мащехата. Тя носела голяма кошница, пълна с кокичета!

Никол Г: О, колко хубаво! Ето ги кокичетата!

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Харесват ли ви кокичетата, Ваше Величество!

Никол Г.: А, ти още ли си тук?

ДЪЩ. НА МАЩЕХА: Тук съм. Така си и стоя с празна кошница.

Никол Г: Ах, да, придворна, заповядайте да напълнят кошницата и със злато!

Деси: И така, господин учителю, месец април още не е дошъл, а кокичетата цъфнаха.

УЧИТЕЛ: Много искам да знам къде това момиче е намерило кокичета.

ДЪЩ. НА МАЩЕХА.: Какво да ви кажа. Чухме с мама Вашата заповед и решихме каквото и да стане - отиваме за кокичета. Как стигнахме и аз не знам. Остър студ, виелица...

/Изведнъж се появява заварената дъщеря/

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Моята сестра не казва истината, Ваше Величество. Благодарете на 12-те месеца. Те ми дадоха кокичетата.

ДЪЩ. НА МАЩЕХА Какво правиш тук? Махай се веднага!

ПРИНЦЕСИТЕ: Да остане! Разкажи ни, какви са тези месеци?

ЗАВАРЕНА ДЪЩЕРЯ: Сега ще ги повикам, Ваше Величество! /вади пръстенчето и казва стихчето: „Пръстенче върви поляка, все по пролетна пътека ...“/.

АВТОР/ Йоана/: : И в двореца тържествено влезли Месеците, готови да помогнат на малката си приятелка от гората.

МАРТ/Цецко/: : Здравей, добра девойко!

ПРИНЦЕСИТЕ: Честито! Добре дошли! Откъде познавате това момиче?

ДЕКЕМВРИ/ Виктор/: : Как да не я познаваме? Често ни идва на гости в гората.

АПРИЛ/Иво/: Мрак и студ сковал земята, а тя броди в гората. Мащехата я изпратила.

НОЕМВРИ/Тервел/: Тя е добра и внимателна. Обича цветята, дърветата, птиците ...

АВГУСТ/ Давид/: Всички знаем колко е работлива и грижовна. Всекиму помага, ако е в беда.

МАРТ/Иво/: : За нея слънцето изгря, за нея птиците запяха и цъфнаха първите кокичета!

АПРИЛ/Иво/: Ние, месеците, сме щедри към тези които ценят и пазят природата!

МЕСЕЦИТЕ: Дебел сняг да покрие полята, да се трупат земни дарове: златни класове в нивята, сочно грозде, медни питки - здраве и живот за всички.

Да са богати и честити трудолюбивите стопани!

Да сте здрави и благословени, добри хора в царството!

АВТОР/ Йоана/: Доброто събира хората и ги прави щастливи заедно! Нека бъдем добри!